

Europejska Agenda dla Muzyki dąży do zharmonizowania głosów reprezentujących europejski sektor muzyczny, celem nawiązania i podtrzymania dialogu między decydentami a przedstawicielami zainteresowanych stron.

Muzyka jest jednym z filarów kultury europejskiej. Stanowi wartość samą w sobie, inspirując i wzbogacając wszystkie zaangażowane w nią osoby. Muzyka jest formą sztuki, dzięki czemu przyczynia się i wciąż wnosi swój wkład w dziedzictwo Europy, tworząc wspaniałą spuściznę, pozwalającą docenić i utrwalić różnorodną tożsamość kulturową naszego kontynentu. Muzyka może też być narzędziem zachęty do rozwoju osobistego i dokonywać zmian na wielu poziomach społeczeństwa: ma potężną moc jednoczenia ludzi, jest naturalnym nośnikiem zaangażowania i uczestnictwa społecznego oraz skutecznym promotorem wartości demokratycznych. Muzyka jest również produktem, przyczyniając się tym samym do rozwoju handlu międzynarodowego, wzrostu gospodarczego i procesu tworzenia nowych miejsc pracy.

Muzyka we wszystkich swoich przejawach stanowi niezwykle cenny zasób Europy.

W naszej opinii w skład europejskiego sektora muzycznego wchodzi wszystkie jednostki, organizacje i przedsiębiorstwa na kontynencie, które wnoszą znaczący wkład bądź angażują się w muzykę: między innymi menedżerowie artystów, agencje impresaryjne, animatorzy życia muzycznego, koordynatorzy konferencji, kompozytorzy, dystrybutorzy, organizatorzy festiwali i wydarzeń branżowych, budownicy instrumentów, wytwórnie, muzycy, wykonawcy, producenci, promotorzy, wydawcy, badacze, inżynierowie dźwięku, technicy, nauczyciele, pedagodzy i operatorzy sal koncertowych. Odnosi się to zarówno do profesjonalistów (czyli osób zarabiających w ten sposób na życie), jak i amatorów (traktujących muzykę jako metodę spędzania wolnego czasu).

Jako interesariusze europejskiego sektora muzycznego, w naszym dążeniu do rozwoju Europejskiego Programu na Rzecz Muzyki stosujemy się do poniższych założeń:

- Aktywne uczestnictwo wszystkich obywateli w muzyce jest jednym z praw człowieka.
- Muzyka odzwierciedla i czynnie promuje wartości jednoczące Europejczyków, na przykład różnorodność, tolerancję, równość, wolność i solidarność.

- Muzyka, jako silnie pobudzający czynnik rozwoju osobistego i społecznego, może odgrywać istotną rolę w utrwalaniu tożsamości i uczestnictwa w kulturze.
- Z edukacji muzycznej wypływają ogromne korzyści dla jednostki i ogółu społeczeństwa.
- Muzyka dostosowuje się do zachodzących zmian i musi w pełni wykorzystywać potencjał nowych technologii.
- Należy docenić istotny wkład muzyki w gospodarkę.

Europejska Agenda dla Muzyki opiera się na Pięciu Prawach Muzycznych:

PRAWA WSZYSTKICH DZIECI I DOROSŁYCH:

- * do swobodnego wyrażania się przez muzykę;
- * do nauki języków muzyki i zdobywania umiejętności muzycznych;
- * do dostępu do muzyki przez aktywne uczestnictwo, słuchanie, twórczość i przekaz informacji.

PRAWA WSZYSTKICH ARTYSTÓW-MUZYKÓW:

- * do rozwoju artystycznego i komunikacji za pośrednictwem wszelkich mediów oraz dostępu do odpowiednich usług i udogodnień;
- * do właściwego uznania ich osobistego wkładu i do sprawiedliwego wynagrodzenia za wykonaną pracę.

KIERUNEK ZMIAN

1. Wzmocnienie poczucia tożsamości europejskiej dzięki wspólnej wizji kultury.
2. Stworzenie uznanego i docenianego sektora muzycznego oraz wzrost świadomości potrzeb jego poszczególnych zróżnicowanych segmentów.
3. Łatwiejszy dostęp do muzyki dla wszystkich członków społeczeństwa, zarówno w strukturach formalnych, jak i nieformalnych.
4. Zwiększenie różnorodności we wszystkich częściach sektora muzycznego, z uwzględnieniem doświadczeń osobistych, płci, stylu muzyki, specyfiki miejsca, możliwości finansowania itd.
5. Zwiększenie profesjonalizacji sektora muzycznego.
6. Zwiększenie możliwości współdziałania w obrębie sektora muzycznego oraz współpracy z innymi sektorami, także międzynarodowej.

7. Wprowadzenie spójnych zmian legislacyjnych, uwzględniających szereg priorytetów, zarówno na poziomie europejskim, jak i państwowym, regionalnym oraz lokalnym.
8. Opracowanie modelu finansowania, obejmującego wsparcie publiczne, prywatne lub łączące obydwie te sektory, który zaspokoi potrzeby zróżnicowanego ekosystemu muzycznego.
9. Stworzenie bardziej zrównoważonego rynku muzycznego, wspierającego działalność małych i średnich przedsiębiorstw i organizacji muzycznych.

Europejska Agenda dla Muzyki proponuje trzy główne cele dla sektora muzycznego:

- Edukacja i dostęp do muzyki
- Różnorodność
- Kształtowanie społeczeństwa

Wymienione cele należy realizować w trzech następujących dziedzinach:

- Technologia
- Mobilność
- Uznanie

Realizacja powyższych punktów wymaga użycia następujących środków:

- Współpraca i partnerstwo
- Rozpowszechnianie
- Gromadzenie i analiza danych

Na kolejnych stronach wyszczególniliśmy główne priorytety dla poszczególnych dziedzin oraz środki niezbędne do ich realizacji.

CELE GŁÓWNE

EDUKACJA I DOSTĘP DO MUZYKI

Dostęp do muzyki jest prawem człowieka

Każdy, niezależnie od sprawności fizycznej, płci, wieku, pochodzenia społecznego, kulturowego i geograficznego, powinien dostać szansę angażowania się w muzykę od dzieciństwa. Edukacja muzyczna w szkołach jest jednym ze skutecznych sposobów realizacji tej możliwości. Płyną z niej liczne korzyści intelektualne, społeczne i osobiste, które należy uświadamiać dzieciom od najmłodszych lat. Do uczestnictwa w muzyce można też z powodzeniem

zachęcać poza formalną nauką w szkole, między innymi przez udział w sesjach improwizacji albo w zespołach amatorskich. Niezależnie od tych form kształcenia, profesjonalści i amatorzy działający w sektorze muzycznym nieustannie się adaptują i dokonują nowych odkryć, zdobywając umiejętności wzmacniające ich pozycję i zapewniające im konkurencyjność we wciąż zmieniającym się świecie. Wszystkie wspomniane aspekty uczestnictwa odgrywają kluczową rolę w zagwarantowaniu ludziom swobodnego i nieograniczonego wiekiem dostępu do przyjemności czerpanej z muzyki.

PRIORYTETY

- Zagwarantować wszystkim dostęp i możliwość uczestnictwa w muzyce, bez względu na poziom sprawności fizycznej bądź intelektualnej, płeć, wiek, pochodzenie kulturowe oraz uwarunkowania gospodarcze i geograficzne.
- Zapewnić trwałe i wystarczające wsparcie finansowe dla edukacji muzycznej, zarówno w szkołach, jak i w strukturach nieformalnych.
- Podnosić i utrzymywać jakość edukacji muzycznej w szkołach.
- Wspierać wartościowe możliwości uczestnictwa w muzyce w ramach struktur nieformalnych.
- Zapewnić stałe finansowanie i zwiększyć szanse budowania potencjału wszystkim profesjonalistom i amatorom reprezentującym sektor muzyczny.

SUGEROWANE ŚRODKI

- Wprowadzić muzykę jako przedmiot obowiązkowy, poczynając od szkół podstawowych.
- Ustanowić długoterminowe fundusze strukturalne i krótkoterminowe fundusze projektowe na realizowane w ramach struktur formalnych i nieformalnych kształcenie związane z muzyką (czyli rozwijanie umiejętności muzycznych, ale też szkolenia w dziedzinie produkcji nagrań, organizacji i zarządzania imprezami muzycznymi, współpracy muzycznej itd.).
- Zapewnić lepsze i dostępne na każdym etapie życia szkolenia dla pedagogów i nauczycieli reprezentujących wszelkie elementy sektora muzycznego.
- Zagwarantować jakość nauczycieli i programów nauczania przez wdrożenie systemu oceny i informacji zwrotnej.
- Rozwijać wśród uczniów zarówno twórczy, jak i przedsiębiorczy sposób myślenia.

- Wykorzystać nowe technologie w budowie potencjału i edukacji muzycznej.
- Opracować programy i systemy mentoringu oraz wsparcia dla pracowników w połowie zawodowej kariery muzyka, umożliwiające dotrzymanie kroku nieustającym zmianom w sektorze.
- Zintensyfikować programy budowy potencjału, szkoleń i wymiany międzynarodowej dla amatorskich zespołów muzycznych.

RÓŻNORODNOŚĆ

Różnorodność w każdej dziedzinie życia muzycznego – ze względu na rodzaj, twórcę, edukację, miejsce, publiczność, model finansowania, wielkość i strukturę organizacji – jest ożywcza jak tlen; to klucz do sukcesu sektora urozmaiconego, innowacyjnego, znajdującego powszechny oddźwięk.

Przy tej liczbie narodów, społeczności i diaspor, kultura europejska sama przez się jest odzwierciedleniem różnorodności. Muzyka, będąc potężnym środkiem wyrazu tożsamości kulturowych, pomaga je docenić i utrwalić. Pojęcie różnorodności w muzyce obejmuje jednak znacznie więcej. Oznacza zróżnicowanie pod względem tożsamości twórcy i wykonawcy, miejsca wykonania, tożsamości odbiorcy. Wymaga różnorodności w sposobie uczenia się, doświadczania i dostępu do muzyki. Pociąga za sobą konieczność wypracowania odmiennych metod finansowania i wsparcia. Różnorodność jest zarówno potrzebą, jak i konsekwencją istnienia sektora muzycznego. Różnorodność nie tylko podtrzymuje tolerancję, ciekawość i szacunek wobec świata; pozwala też spełnić się w wymiarze twórczym i finansowym, gwarantuje, że muzyka dotrze do wszystkich i znajdzie powszechny oddźwięk.

PRIORYTETY

- Wzmacniać tożsamość europejską przy jednoczesnym uznaniu ogromnej różnorodności miejscowych, regionalnych, narodowych i diasporowych tradycji muzycznych oraz praktyk wykonawczych.
- Podtrzymywać różnorodność odbiorców.
- Podtrzymywać różnorodność twórców.
- Podtrzymywać różnorodność gatunków muzycznych, zarówno w sferze odbiorczej (zróżnicowanie oferty muzycznej), jak i twórczej (możliwość nauki różnych gatunków muzycznych i rozpowszechniania dorobku artystów).
- Pielęgnować różnorodność organizacji (począwszy od małych i średnich przedsiębiorstw niezależnych, na organizacjach non-profit skończywszy).

- Promować różnorodność przez różnicowanie i rozpowszechnianie programów stacji radiowych i telewizyjnych, festiwalu, sal koncertowych itd.
- Promować różnorodność w edukacji muzycznej, zarówno pod względem treści przekazywanych uczniom, jak i zróżnicowania samych grup uczniowskich.
- Podtrzymywać różnorodność w zakresie możliwości uczestnictwa (na przykład wolontariat) i ekspresji muzycznej amatorów.
- Zwiększać różnorodność miejsc i sposobów prezentowania muzyki na żywo, od małych sal po wielkie hale widowiskowe, z powodzeniem łączące rozmaite gatunki muzyczne w programach swoich koncertów.
- Zapewnić różnorodność sposobów finansowania.

SUGEROWANE ŚRODKI

- Zwiększyć mobilność artystów zawodowych i amatorów, zarówno w obrębie Europy, jak między Europą a resztą świata.
- Zintensyfikować rozpowszechnianie dzieł i praktyk muzycznych, zarówno w obrębie Europy, jak między Europą a resztą świata.
- Promować muzykę tworzoną przez kobiety (kompozytorki i wykonawczynie są wciąż niedostatecznie reprezentowane w wielu gatunkach muzyki).
- Zapewnić zróżnicowany dostęp do muzyki, bez względu na sprawność intelektualną lub fizyczną, płeć, wiek, pochodzenie społeczne, kulturowe i geograficzne, ze szczególnym uwzględnieniem grup niedostatecznie reprezentowanych (tzn. kobiet i przedstawicieli mniejszości).
- Zapewnić przejrzystość procedur, gwarantującą różnorodność w procesach wyboru programu, na przykład drogą selekcji komisyjnej.
- Zadbać, by treści pedagogiczne uwzględniały płeć twórców, zróżnicowane gatunki i style oraz tradycje muzyczne.
- Zadbać o zróżnicowanie otwartych i przejrzystych źródeł finansowania, dostosowanych do różnorodności sektora muzycznego (tzn. finansowanie publiczne, fundacje, patronat publiczno-prywatny, darowizny charytatywne, współpraca z przedsiębiorstwami i sponsoring, finansowanie prywatne, mieszane partnerstwo publiczno-prywatne).

KSZTAŁTOWANIE SPOŁECZEŃSTWA

Muzyka jest skutecznym narzędziem zachęty do rozwoju osobistego i społecznego, może więc odegrać istotną rolę w procesie utrwalania tożsamości, zwiększania uczestnictwa i promowania wszelkich reguł demokratycznych.

Muzyka jest jedną z naszych podstawowych potrzeb życiowych. Stanowi wartość samą w sobie, dając radość zaangażowanym w nią osobom. Prócz indywidualnego spełnienia, przynosi też szereg korzyści dla społeczeństwa jako ogółu. Wiele badań wskazuje, że muzyka przyczynia się do rozwoju intelektualnego na wczesnym etapie rozwoju dziecka, ma dobroczynny wpływ na zdrowie i łagodzi ból. Uczestnictwo w muzyce poprawia samopoczucie i sprzyja samorealizacji. Bez względu na to, czy mamy z nią kontakt na festiwalu, czy podczas spotkania towarzyskiego, muzyka umacnia więzi społeczne, dając ludziom poczucie wspólnego celu i tożsamości. Muzyka rozwija tolerancję, utrwała tożsamość kulturową, promuje zaangażowanie i uczestnictwo społeczne, stając się tym samym potężnym czynnikiem wartości otwartego społeczeństwa demokratycznego. Powinna mieć zatem swój udział w życiu każdego człowieka.

PRIORYTETY

- Pielęgnować muzykę jako nośnik idei różnorodności, tolerancji, równości, wolności i solidarności.
- Zwiększać świadomość korzyści z uprawiania muzyki i doświadczanie jej różnorodności na poziomie jednostki i ogółu społeczeństwa.
- Utrwalać poczucie odpowiedzialności społecznej i ekologicznej w obrębie całego sektora (np. zużycie energii, utylizacja odpadów w trakcie imprez muzycznych, pochodzenie materiałów do budowy instrumentów itd.).

SUGEROWANE ŚRODKI

- Zwiększać poczucie własności obywatelskiej przez zachęcanie do udziału w projektach muzycznych – w wymiarze artystycznym, finansowym lub wolontariackim.
- Wzmacniać bazę wolontariuszy, skłaniając ich do szerszego zaangażowania społecznego w muzykę.
- Rozwijać współpracę między profesjonalistami, miejscowymi instytucjami i organizacjami pozarządowymi celem identyfikacji potrzeb społecznych.
- Prowadzić dalsze badania nad społeczną, towarzyską i gospodarczą rolą muzyki na poziomie lokalnym, regionalnym i państwowym; nakłaniać władze do inwestowania w muzykę.
- Prowadzić dalsze badania nad korzystnym wpływem muzyki na zdrowie i dobre samopoczucie.

PRZESTRZENIE DZIAŁANIA

TECHNOLOGIA

Technologia ma ogromny wpływ na wszystkie elementy sektora muzycznego i może mu się przysłużyć na wiele nowych, nieznanych jeszcze sposobów.

Technologia wywiera istotny wpływ na niemal wszystkie sektory społeczne, muzycznego nie wyłączając. Co najbardziej znamienne, rewolucja cyfrowa doprowadziła do tzw. luki wartości, czyli dysproporcji między wartością utworu a jego ceną rynkową, która odbija się na wysokości dochodów twórców, muzyków, producentów, wytwórni i wydawców muzycznych. Choć w tym kontekście od razu przychodzą na myśl internetowe usługi transmisji strumieniowych, technologia wpływa przemożnie – zarówno w sensie pozytywnym, jak i negatywnym – prawie na każdy aspekt sektora muzycznego. W dzisiejszym świecie, uzależnionym od technologii, tradycyjne pojęcia kompozycji, kopiowania nagrań, ról producenta i wykonawcy, krytyki muzycznej, kształcenia i dostępu do wydarzeń podlegają nieustannej ewolucji. Transformacja jest głęboka i stopniowo przewartościowuje wzorzec wymiany muzycznej. Choć czasem skutki jej oddziaływania bywają negatywne, technologia wciąż pozostaje narzędziem potężnym i niosącym z sobą ogromny potencjał. Możliwość zastosowania technologii w sferze systemu uczciwych wynagrodzeń, kreatywności, kształcenia, dostępu do muzyki i zwiększania zasięgu jej oddziaływania wiąże się z szeregiem korzyści dla europejskiego sektora muzycznego.

PRIORYTETY

- Wykorzystać technologię do promowania innowacji w rozmaitych dziedzinach (działalność artystyczna, dystrybucja, kształcenie, zdobywanie umiejętności itd.).
- Wprzęgnąć technologię cyfrową w proces obrony praw muzyków i wykonawców, by zyskać pewność, że zyski zostaną sprawiedliwie rozdzielone między twórców i producentów.
- Rozszerzyć możliwości technologii cyfrowej, by dotrzeć do nowych odbiorców i skłonić słuchaczy do większego uczestnictwa.
- Skuteczniej uświadomić odbiorcom zależność między działalnością dostawców usług internetowych a prawami twórców i wykonawców.

SUGEROWANE ŚRODKI

- Szukać odpowiednich rozwiązań dla dostawców i użytkowników usług internetowych – z myślą o poszanowaniu obowiązujących na całym świecie praw twórców i wykonawców.

- Szkolić zawodowych muzyków w dziedzinie najnowszych rozwiązań technologicznych, traktowanych jako narzędzie zrównoważonego systemu rozwoju zawodowego.
- Prowadzić w szkołach edukację na temat wyzwań stawianych przez media cyfrowe wobec praw autorów i wykonawców oraz ogólnych praw własności intelektualnej.
- Zestawiać strategie cyfrowe poszczególnych rządów europejskich celem wspierania innowacji i dobrych praktyk w dziedzinie zarządzania prawami autorskimi.

MOBILNOŚĆ

Wymiana pomysłów, umiejętności, osób, dzieł i produktów stanowi o potencjale sektora muzycznego.

Muzyka jest językiem uniwersalnym, ale na świecie komunikuje się mnóstwem różnych dialektów. Nawet w Europie jest komponowana, nauczana, wspierana, wykonywana i rozpowszechniana na szereg różnych sposobów. Podobnie jak w pozostałych sektorach, można wiele skorzystać, ucząc się od innych. Mobilność ułatwia dzielenie się wiedzą oraz współpracę artystyczną i biznesową, promuje też różnorodność kulturową; wszystkie te czynniki przekładają się bezpośrednio na rozwój osobisty i zawodowy, na innowacyjność przedsiębiorstw i procesy twórcze, na rozgałęzienie sieci muzycznej i umocnienie więzi międzykulturowych. Mobilność w obrębie Europy i poza nią leży u sedna europejskiego sektora muzycznego, utrzymując go w dobrej kondycji dzięki wymianie idei, umiejętności, osób, dzieł i produktów.

PRIORYTETY

- Promować różnorodność kulturową, jeden z najmocniejszych atutów sektora, dzięki wprowadzaniu do obiegu dzieł twórców europejskich.
- Ożywić współpracę międzynarodową w zakresie szkoleń i edukacji.
- Zintensyfikować wymianę międzynarodową w zakresie szkoleń i edukacji.
- Zintensyfikować wymianę międzynarodową w dziedzinie biznesu.
- Wspomóc rozwój osobisty i zawodowy dzięki współpracy transgranicznej oraz wymianie muzyków zawodowych i amatorów.

UZNANIE

Profesjoniści i amatorzy zasługują na uznanie za ich wkład w sektor muzyczny i ogół społeczeństwa.

Poszanowanie czyjejś pracy, zarówno w wymiarze twórczym, jak i finansowym, jest w muzyce kwestią kluczową, nie tylko dlatego, że wyznacza przyszłość tego sektora. Wraz z rewolucją cyfrową pojawiły się nowe systemy wynagrodzeń i na rynku pojawiła się spora liczba nowych graczy, co w rezultacie utrudniło analizę łańcucha wartości. Brak przejrzystości może się spotkać z niechętnym przyjęciem, zarówno u tych, którzy mają poczucie, że są niesprawiedliwie wynagradzani, jak i u tych, których frustruje brak zrozumienia brak zrozumienia dla roli, jaką odgrywają w świecie muzyki. Sektor muzyczny szuka sposobu na rozwiązanie wspomnianych problemów, zwłaszcza tych, które wiążą się z rozwojem technologii. Sektor obejmuje też całą rzeszę amatorów i wolontariuszy, którzy wnoszą bardzo istotny wkład do świata muzyki. Choć kwestia wynagrodzenia nie jest w tym przypadku kluczowa, ich praca zasługuje na taki sam szacunek i wsparcie – sektor muzyczny nie byłby w stanie bez nich funkcjonować.

PRIORYTETY

- Zapewnić przejrzystość i równowagę wzdłuż całego łańcucha wartości (również w wymiarze międzynarodowym).
- Docenić wartość pracy twórców i wykonawców za pośrednictwem uczciwych wynagrodzeń i systemów ochrony socjalnej, umożliwiających prowadzenie negocjacji ze sprawiedliwszych pozycji.
- Docenić wartość wszystkich uczestników procesu twórczego.
- Uznać wkład scen i lokali z muzyką graną na żywo w proces zwiększania różnorodności kulturowej Europy i obiegu transgranicznego.

SUGEROWANE ŚRODKI

- Monitorować wszelkie sytuacje generujące „lukę wartości” – czyli rozbieżność między przychodem osiąganym przez część platform świadczących usługę strumieniowego przesyłania muzyki a wynagrodzeniami przekazywanymi właścicielom praw – i w razie potrzeby wprowadzać odpowiednie rozwiązania legislacyjne.
- Przewartościować powinności i modele wynagrodzeń stosowane przez platformy wymiany treści oraz ich pośredników, po czym wprowadzić sprawiedliwsze przepisy prawne.
- Znaleźć dogodne rozwiązania dla platform internetowych, pośredników i użytkowników, gwarantujące przestrzeganie praw autorskich w kontekście międzynarodowym.

- Uznać, że lokale i inne miejsca z muzyką na żywo (np. kluby i festiwale) dają odbiorcom nie tylko „rozrywkę”, ale wnoszą też wkład w kulturę – i z tego tytułu zapewnić im dostęp do finansowania i/albo korzystne rozwiązania podatkowe.
- Ożywić kontakty między profesjonalistami i amatorami – przez wymianę doświadczeń, szkolenia i wspólne projekty.
- Wdrożyć (w niektórych krajach) lub wzmocnić systemy ochrony socjalnej muzyków i innych reprezentantów sektora muzycznego.
- Zapewnić dostęp do finansowania wszystkim uczestnikom procesu twórczego (muzykom zawodowym i amatorom).

ŚRODKI

WSPÓŁPRACA I PARTNERSTWO

Ożywiona współpraca na wszystkich poziomach (międzynarodowa, w obrębie równorzędnych grup oraz z przedstawicielami innych sektorów artystycznych, społecznych i handlowych) przynosi wymierne korzyści nie tylko pracownikom sektora muzycznego, ale i ogółowi społeczeństwa.

Europejski sektor muzyczny obejmuje całą rzeszę podmiotów – między innymi twórców, muzyków, sceny i sale koncertowe, szkoły, festiwale, wytwórnie, nadawców, agentów, menedżerów, producentów i stowarzyszenia. Ponieważ wszyscy wnoszą istotny wkład w europejski sektor muzyczny, muszą ze sobą ściśle współpracować. Stosowanie zasad wzajemności i aktywnego partnerstwa przyczynia się w dużym stopniu do zacieśniania kontaktów, promowania różnorodności i wprowadzania korzystnych innowacji. Ponadto współpraca z przedstawicielami sektorów spoza świata muzycznego – choćby w dziedzinie handlu, edukacji, zdrowia oraz innych dyscyplin artystycznych – niesie korzyści dla obydwu stron, wykorzystując ogromny potencjał muzyki i tworząc kontekst spełniający oczekiwania wszystkich zainteresowanych.

PRIORYTETY

- Ożywić współpracę międzynarodową, także z partnerami pozaeuropejskimi, łączącą profesjonalistów i amatorów ze wszystkich części sektora muzycznego.
- Zacieśnić współpracę w obrębie równorzędnych grup sektora muzycznego (na przykład w dziedzinie wykonawstwa, twórczości, edukacji, uczestnictwa, komunikacji, produkcji itd.).

- Zacieśnić współpracę między przedstawicielami odrębnych grup sektora muzycznego (między stowarzyszeniami a decydentami, przedstawicielami branży muzycznej a sponsorami, przedstawicielami branży muzycznej a twórcami, wydawcami muzyki a organizacjami zarządzania prawami autorskimi, amatorami a profesjonalistami, przedstawicielami formalnej i nieformalnej edukacji muzycznej itp.).
- Wspierać działania interdyscyplinarne między sektorem muzycznym a innymi sektorami (sektorem socjalnym, sektorem zdrowia, środowiskiem akademickim, bibliotekami publicznymi, innymi formami sztuki itd.).

SUGEROWANE ŚRODKI

- Wykorzystać istniejące platformy internetowe do rozpowszechniania informacji o możliwościach wymiany międzynarodowej.
- Rozwinąć programy wsparcia lub finansowania współpracy w obrębie sektora muzycznego oraz z innymi sektorami.
- Promować współpracę między szkołami, szkołami muzycznymi i organizatorami nieformalnych zajęć muzycznych oraz między wyżej wymienionymi a innymi podmiotami (przedstawicielami innych form sztuki; muzykami zawodowymi; konserwatoriami; salami koncertowymi; bibliotekami i archiwami muzycznymi itd.).
- Ułatwiać współpracę międzynarodową w dziedzinie produkcji nagrań i wykonawstwa na żywo.
- Rozwijać partnerstwo między sektorem muzycznym a nadawcami prywatnymi/publicznymi.
- Rozwijać partnerstwo między amatorami a profesjonalistami (wykonawcami-amatorami a twórcami zawodowymi itd.).

ROZPOWSZECHNIANIE

Rozpowszechnianie polega na docieraniu z twórczością artystyczną do odbiorców. Jest to kluczowy element promocji różnorodności kulturowej.

Sektor mediów ulega gwałtownym przemianom w erze cyfrowej. Radio, media drukowane i telewizja weszły w fazę rewolucji cyfrowej, internet zapewnił odbiorcom nowe punkty dostępu do ofert. Są to zmiany korzystne, oferujące twórcom, wykonawcom i słuchaczom szeroki wybór platform przekazu.

Nadawcy publiczni w poszczególnych krajach – mimo problemów technicznych i finansowych – odgrywają szczególnie istotną rolę jako demokratyczne narzędzia rozpowszechniania, dostarczające wysmakowanych i zróżnicowanych treści kulturalnych. Równie ważną funkcję spełniają inne podmioty, działające

w warunkach silnej konkurencji, zwłaszcza ze strony międzynarodowych koncernów, a mimo to dokładające wszelkich starań, by wypuścić na rynek jak najszerszą ofertę muzyczną. Dzięki odpowiednim przepisom prawnym i wsparciu władz bogaty i zróżnicowany repertuar mógłby dotrzeć do nowych miejsc i odbiorców, podtrzymując świeżość i doniosłość muzyki w Europie i na całym świecie.

PRIORYTETY

- Zapewnić mediom publicznym możliwość wypełniania swej misji w charakterze orędowników kulturowej i muzycznej różnorodności.
- Stworzyć elastyczny i zrównoważony ekosystem, w którym znajdzie się miejsce zarówno dla twórczości promowanej na własną rękę, jak dla oferty większych i bardziej nastawionych na zysk graczy rynkowych.
- Zadbać o większe zróżnicowanie odbiorców dzięki zróżnicowaniu punktów dostępu do ofert.

SUGEROWANE ŚRODKI

- Opracować rozwiązania promujące krajobraz otwartych i uczciwych mediów w Europie.
- Opracować przepisy prawne, uwzględniające nie tylko interes wielkich monopolii korporacyjnych, ale też wsparcie dla kreatywnych, komercyjnych inicjatyw rozpowszechniania treści.
- Szkolić twórców w dziedzinie najnowocześniejszych praktyk rozpowszechniania.
- Rozwijać umiejętność korzystania z mediów wśród odbiorców.
- Opracować przepisy prawne, wspierające media (radio, telewizja, media drukowane, media internetowe) jako nośnik różnorodności kulturowej.
- Udoskonalić istniejące i opracować nowe narzędzia promocji i eksportu muzyki europejskiej.
- Skoordynować działania związane z eksportem.

GROMADZENIE I ANALIZA DANYCH

Dokładny, zestandaryzowany system gromadzenia danych o muzyce europejskiej pozwoli uzyskać przejrzysty obraz sektora muzycznego i zapewni mu skuteczniejszy rozwój.

Globalny sektor muzyczny boleśnie odczuwa brak dokładnego systemu gromadzenia danych, także na poziomie europejskim. Obecnie na kontynencie stosuje się skrajnie odmienne systemy gromadzenia danych ilościowych i

jakościowych: w niewielu krajach wyodrębnia się dane z sektora muzycznego, w kilku w ogóle nie gromadzi się danych z obszaru kultury. Większość i tak skupia się na badaniach statystycznych, pomijając analizę jakościową. Ogólnie rzecz biorąc, różnice w jakości, terminologii i przyjętych standardach utrudniają uzyskanie kompletnego obrazu sektora muzycznego w Europie. Europejski sektor muzyczny musi posiadać umiejętność szacowania i oceny wpływu muzyki na kulturę, społeczeństwo i gospodarkę, żeby zrozumieć sam siebie i umocnić swój status w sferze społeczno-ekonomicznej.

PRIORYTETY

- Gromadzić dane z myślą o dalszym doskonaleniu sektora, na przykład przez mapowanie rynku muzycznego; analizę oddziaływania i optymalnych praktyk eksporterów muzyki; troskę o przejrzystość prawa własności; badanie korzyści ze wspólnego muzykowania; analizę wpływu finansowania w sektorze muzycznym; rozwój publiczności i zrozumienie jej potrzeb; badanie korzystnego wpływu regionalnych programów muzycznych na społeczeństwo.
- Zapewnić dostęp do danych za pośrednictwem otwartej, scentralizowanej platformy europejskiej.
- Upowszechnić istniejące sieci informacyjne i dokumentacyjne.

SUGEROWANE ŚRODKI

- Rozbudować, zestandaryzować i ujednoczyć system gromadzenia danych na poziomie europejskim, a tym samym zagwarantować spójność i wiarygodność zebranych informacji.
- Powołać niezależny organ w rodzaju Obserwatorium Muzycznego, służący jako europejska baza danych, centrum ochrony europejskiego dziedzictwa muzycznego oraz badań nad sektorem i rynkiem muzycznym.
- Połączyć istniejące sieci.

O EUROPEJSKIM PROGRAMIE NA RZECZ MUZYKI

PROCES UCZESTNICTWA

Europejska Agenda dla Muzyki powstała w wyniku konsultacji o zasięgu kontynentalnym, zainicjowanych przez Europejską Radę Muzyczną (ECM). Skierowany do całego europejskiego sektora muzycznego, określa jego wspólne potrzeby i wyznacza priorytety na przyszłość. Program, dobitnie potwierdzający chęć zjednoczenia europejskiego sektora muzycznego w propagowaniu wspólnej sprawy, określa kierunki działania, które pozwolą sektorowi

muzycznemu zachować siłę, uczciwość, innowacyjność i różnorodność w gwałtownie zmieniającym się świecie.

Pomysł na Europejską Agendę dla Muzyki wyłonił się jesienią 2012 roku, podczas rozmów między członkami ECM na temat przyszłości muzyki w Europie. Świadoma potrzeby działania, ECM zwróciła się do podmiotów muzycznych na całym kontynencie. Opierając się na wnioskach z badań wstępnych oraz na konkretnych dokumentach, między innymi Manifeście ECM w Sprawie Młodości i Muzyki w Europie (2010), Deklaracji z Bonn (2011), Konwencji UNESCO o Ochronie i Promocji Różnorodności Ekspresji Kulturowej (2005) i Europejskiego Programu na Rzecz Kultury (2007), oraz biorąc pod uwagę Raport Grupy Roboczej AB Music (2016) i inne dokumenty strategiczne udostępnione wcześniej przez sektor muzyczny (europeanagendaformusic.eu/about/background-documents/), EMC wyróżniła siedem „obszarów działalności” w sektorze muzycznym. Grupy robocze (europeanagendaformusic.eu/about/workinggroups), złożone z ekspertów reprezentujących poszczególne dziedziny, zebrały się kilkakrotnie celem omówienia i zidentyfikowania konkretnych potrzeb. Wnioski zostały sformułowane i przedłożone do wglądu w ramach ukierunkowanych konsultacji z udziałem członków ECM, uczestników grupy roboczej i zarządu ECM. Pomysł stworzenia Europejskiego Programu na Rzecz Muzyki został następnie podany do wiadomości publicznej, a komentarze zebrane podczas otwartych konsultacji przyczyniły się do opracowania wersji ostatecznej.

Nieustanne zaangażowanie w reprezentatywność pozwoliło Europejskiej Agendzie dla Muzyki dotrzeć do najrozmaitszych przedstawicieli sektora muzycznego Europy, którzy tym samym przyłączają się do wielogłosu przedstawiającego wspólną wizję europejską i zestaw priorytetów na przyszłość.